

[Oluf Pedersen.]

staaende Uret, og det vilde være imod alle de konservative gode, gamle Principper, om man ikke ogsaa nu stod som Værner for den bestaaende Uret.

Jeg mener, at vi alle har lige Ret til Jorden, at man har Lov til at betragte Jorden som værende Guds Gave til alle, at vi maa have lige Ret til de samfundsskabte Værdier, at det er de besiddelsesløses Ret, og at den skal hævdes. Vi burde, mener jeg, alle være Tilhængere af retfærdige Samfundsforhold. Det er en af Demokratiets vigtigste Samfundsopgaver at gennemføre retfærdige Samfundsforhold. Jeg mener, at kun hvis Folkestyret er i Stand til at øve Ret, kan man sikre Folkestyret, og det forekommer mig, at Erfaringerne udefra bekræfter, at jeg har Ret i denne Opfattelse.

Det næste er saa, hvordan denne Ret skal gennemføres, og her har der jo, som den højtærede Finansminister og ogsaa den socialdemokratiske Ordfører var inde paa, været fremsat mange Forslag. Jeg har selv siddet i Udvalg, som har behandlet disse Spørgsmaal, ogsaa i Udvalg uden for Retsforbundet, bl. a. i et Udvalg, som i sin Tid var nedsat af Det radikale Venstre, hvor man gav fuld Tilslutning til, at nu var Tiden inde til en dybtgaaende Reform med Hensyn til Grundskyld, nu skulde man sikre Inddragelsen af de samfundsskabte Værdier til Fællesskabet. Det er nu en halv Snes Aar siden, at Det radikale Venstres Grundskyldsudvalg sagde: Nu er Tiden inde, og det haster, vi maa se at faa Told og indirekte Skatter afskaffet. Ja, naar man nu hører, hvad de radikale Ordførere siger, saa staar det jo i nogen Grad i Modsætning til, hvad man dengang gik ind for. Jeg tror, at det, man sagde dengang, var rigtigt, og at man vilde have undgaaet mange Ulykker for den almindelige Befolkning her i Landet, hvis man ikke havde syltet de radikale Krav, som dengang blev fremsat. Jeg har ogsaa været med til at drøfte disse Spørgsmaal inden for Henry George-Foreningen i et Udvalg dér, og jeg kan sige, at det Forslag, jeg dér stillede, og som i Hovedsagen faldt sammen med det Forslag, her er stillet, vandt almindelig Tilslutning ikke blot fra Retsforbundets Side, men ogsaa fra Repræsentanter for de andre Partier. Det, man efter mit Skøn maa gaa ind for, er principielt, at Skødehaveren skal betale Grundskylden, men at Obligationsejerne maa deltage i det Formuetab, der fremkommer, og at de Penge, som man faar ind gennem Grundskylden, skal bruges til Told- og Skattenedsættelse.

Med Hensyn til den Teknik, som Lovforslaget bygger paa, er det klart, at vi fra vor Side er forhandlingsvenlige, og det skulde ikke overraske mig, om vi med Hensyn til dette rent tekniske kunde blive enige. Jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende være medvirkende til, at dette kan ske.

Den højtærede Finansminister udtrykte sig, synes jeg, først lidt spottende over, at vi havde ændret vort Forslag de første Gange, og derefter mente han, at det var næsten lige saa galt, at vi de sidste Gange havde ladet være at ændre det, og den højtærede Minister spottede noget over de Lyksalighedstilstande, der vilde fremkomme, naar vi ingen besiddelsesløse havde. Men er det da ikke rigtigt, at naar Grundværdierne tilhører Fællesskabet, saa har vi alle lige Part i dem, og saa er der ingen besiddelsesløse? Er det ikke rigtigt, at saa har man derigennem afskaffet den bundløse Fattigdom? Er det ikke saadan, at hele dette Jordspørgsmaal er Spørgsmaalet om, hvorfor man faar ikke alene en Fattigdom, som er næsten uden Grænser, og som er ganske urimelig og uberettiget, men ogsaa en Rigdom, som er ganske urimelig og meningsløs, idet Folk med Urette har faaet noget, som de ikke burde have? Jeg mener, at paa dette Omraade skulde vi i hvert Fald ikke være uenige med den højtærede Finansminister.

Den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Smørum, spottede noget over, at vi uden synderligt Held havde fremsat vore forskellige Forslag, og der er jo ogsaa det rigtige i det, at selv om vi er mange, som er Tilhængere af Grundskylden, baade Radikale og Socialdemokrater og Retsforbundet, og for saa vidt er et Flertal her i Salen, saa har vi ikke haft Held med os, fordi det har vist sig, at vi ikke har kunnet faa Socialdemokrater og de Radikale med os. Dertil vil den socialdemokratiske Ordfører maaske sige: Ja, men de Forslag, som er fremsat fra Retsforbundets Side, er ikke gode. Ja, men saa kom med nogle, der er bedre! Det er dog en Opgave, hvis man kan. Jeg mener, at enten maa man gaa i Forhandling om de Forslag, der foreligger, eller ogsaa maa man prøve, om man kan fremsætte nogle, der er bedre. Men hvor er det socialdemokratiske Grundskyldsforslag, der betyder noget? Hvad har Socialdemokratiet gjort for den besiddelsesløse Ret til Danmarks Jord? Ikke det ringeste. I Stedet for har man forøget de indirekte Skatter, man har gjort det sværere for Fattigfolk at leve her i Landet, man har handlet lige stik imod det, man har sagt, og det er givet, at paa det Omraade maa man sige, at dér har